

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

XIII Premi Literari Sant Jordi 2002

PREMI POESIA

Somnis de primavera

d'Àngels Solé Iniеста

© Text: Àngels Solé Iniesta

© Edició: Ajuntament de les Borges del Camp

SOMNIS DE PRIMAVERA

- El gessamí enamorat
- Ajuda'm a pintar el món de tendresa
- La nimfa del jardí
- Somni del mar

EL GESSAMÍ ENAMORAT

Quan la nit t'embolcalla
sota la seva foscor
delates amb el teu aroma
per enamorar al roser,
però ell no entén d'amor
és orgullós perquè té les flors
més boniques del jardí.
Les teves flors s'entristeixen
i sospiren embriagant l'aire
d'una olor dolça,
ploren abans que l'albada es desvetlli
mentre que la rosada cobreix
els pètals de rosa
i ningú sap que són
les teves llàgrimes d'enamorat.
Quan els raigs de sol
han exhaurit l'aiguallera del roser
les papallones volen sobre teu
per consola't,
les seves ales es confonen amb
les teves flors,
llessamí enamorat
que estimes al roser

encara quan tothom cull
totes les roses per Sant Jordi,
tractes de seduir
quan el capvespre s'atansa
amb la teva inconfusible olor
i el jardiner no pensa mai
en plantar un llessamí amb un roser,
el roser encanta amb les seves roses
i tu embriagues d'aroma el jardí.

AJUDA'M A PINTAR AL MÓN DE TENDRESA

Ajuda'm a pintar al món de tendresa
que tu en saps força,
deix que la teva mirada
embriagui d'encanteri als llocs
on es passeja un fantasma anomenat guerra.
De nou et demano que m'ensenyis a estimar
l'aire que es respira està ple d'odi i de venjança,
ajuda'm a pintar un colom de pau i de perdó
amb la teva saviesa.

Desperta'm amb els teus miols
que endolceixen l'albada,
que no siguin els avions aquest cop,
que no sigui el plor d'una criatura poc comprès,
deixa'm cobrir el teu cos de carícies
perquè em concedeixes tant tendresa
tanta estima,
explica'm a la teva manera un màgic conte
per anar a dormir i que no sigui sols un somni
el que tu m'hagis ajuda't a pintar al món
ple de tendresa.

LA NIMFA DEL JARDÍ

Quan la primavera va fer florir els ametllers,

els rosers s'omplien de roses vas néixer

miraculosa amb unes grans ales

blanques com els pètals del gessamí.

Les gotes d'un raig de Maig

regaven el jardí mentre que tu

t'amagaves sota un pi.

Donaves coratge que la farigola florís

i el romaní li oferies un cant de rossinyol

jugaves amb les petúnies

t'embriagaves d'aroma de les roses

persegues papallones.

Durant l'estiu buscaves l'ombra

sota uns pensaments

i feies poesies amb pètals de color

per una papallona enamorada.

S'atansava la tardor

i les fulles caduques feien una catifa

sobre el teu jardí,

l'estació t'avisava del teu fi,

la vida d'una papallona és curta

les seves ales no aguanten el fred de l'hivern.

Les margarides i altres poncelles

amb les seves fulles han fet un hivernacle
per la seva nimfa
perquè la fada de les petúnies visqui
una altra primavera i les flors no s'entristeixin
quan el jardí es captiva de la teva màgia
i es vesteixi de diferents colors
com un festival de flors
amb la seva musa que vola ple d'encanteri
encisadora nimfa del jardí.

EL SOMNI DEL MAR

El mar encara dormia
tendrament la brisa bressolava les ones,
la lluna es resignava a marxar
per contemplar l'albada vora la platja.
Abans que es desvetllés la matinada
l'aire mariner em lliurava un somni.
-Entre havaneres el mar s'adormí
i els estels de la nit
m'han confessat el seu somni.
El vol de les gavines intentava ser
la cometa d'aquells nens que
l'única joguina era un canó.
Les sirenes es deixaven endur per les ones,
cantaven melodies captivant els cors
d'una dolça estima.
Els dofins incansables jugaven
amb els catamarans i vaixells,
mentre que el mar regalava
un poema de coral ple d'esperança
per aquells pobles on mai la sort es
deixava veure.
La brisa s'embriagava d'aroma marí
fresca acariciava el pescador matiner

i les ones escrivien estrofes

d'amor a les vores de les platges.